

[Ellemann-Jensen]

Jeg kan bekræfte over for industriministeren, at når jeg talte om kunstige tvangsordninger, er det bestemt ikke ministeren, jeg sigter til. Det er alle hans skurkagtige kolleger. Jeg kan nævne økonomiministeren, boligministeren og andre, der omgås med disse kunstfærdige tvangsordninger. Industriministerens gode hensigter roste jeg også i mit første indlæg, og det skal jeg da gerne gentage over for ministeren her.

Men skatteministeren bliver jeg dog mere og mere skuffet over. Dels prøver skatteministeren at komme til at snakke om noget andet, bl. a. renteskatteordningen, hvad den så har med sagen at gøre. Jeg kan da sige til ministeren, at når vi ikke her har det med, vi havde i vort oprindelige venstreforslag, så er det, fordi det, vi foreslog dengang, var, at nu vil vi altså have de her problemer ordentligt belyst, og det går vi da ud fra at vi får, efter at vi fik nedsat det udvalg, vi dengang foreslog. Og lad os da så gemme hele den diskussion, til Thorkil Kristensen-udvalget på et eller andet tidspunkt forhåbentlig afleverer en klar og entydig redegørelse for de overvejelser, man har gjort sig. Det er i hvert fald ikke emnet her.

Men endnu mere skuffet bliver jeg over ministerens forsøg på her i anden omgang at beskrive en skillelinje ned igennem folketinget på en måde, som slet ikke svarer til ministerens sædvanlige intellektuelle debatniveau. Så kunne jeg meget bedre lide den skillelinje, ministeren fik afsløret i sit første indlæg, hvor vi vitterlig så en skillelinje, der gik på, hvem der vil styre og regulere, og hvem der tror på de frie markedskræfters spil, for det var jo det, der gik igen i ministerens og for øvrigt også i fru Lissa Mathiasens indlæg tidligere. Det var dette, at det at give omkostningslettelser via skattelettelser uden at have snor i tingene, uden at vide lige præcis, hvad det vil blive brugt til, vil man altså ikke være med til; man vil styre, man vil regulere, man vil have magt over tingene. Det undrer mig netop, når industriministeren dog tidligere kunne henvise til, at der er kommet gode resultater igennem det sidste par år på grund af en generel forbedring af konkurrencevilkårene. Det er en generel forbedring, som i høj grad skyldes virkninger, der er kommet til os udefra, udviklinger på valutamarkedet og andre steder, men som også skyldes enkelte af de tiltag, regeringen har iværksat

herhjemme. Det, der er sket, er en generel forbedring af konkurrenceevnen, og det har givet gode resultater.

Det er altså åbenbart kun industriministeren, der tør tro en smule på det. Hans kollega i skatteministeriet skal stadig væk have snor i tingene. Det samme skal en stor del af socialdemokratiet. Det samme skal partierne til venstre for socialdemokratiet. Det er dér, vi ser en vigtig skillelinje. Men det har dog været positivt i debatten i dag at opdage, at den skillelinje åbenbart går så tilpas langt på den ene side af midten, at det skulle være muligt for forslagsstillerne at hente et flertal hjem for en række af de intentioner, vi har lagt frem i vores forslag.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg bliver nødt til at gentage mit spørgsmål fra første runde, hvor jeg spurgte industriministeren og ministeren for skatter og afgifter, om den socialdemokratiske regering og industriministeren og ministeren for skatter og afgifter er enige i de gode fremskridtssynspunkter, overvismand Hans Zeuthen i Morgenavisen Jyllands-Posten fredag i sidste uge fremførte. Overvismanden sagde, at nu er vi altså så langt ude med dansk erhvervsliv, at det er nødvendigt at reducere prisen på arbejdskraft betydeligt. Jeg synes, at når man spørger, om regeringen er enig i udtalelser, der er fremsat af overvismanden, så må man kunne tilkomme et svar.

Jeg har et spørgsmål mere. Det går på, hvem ministeren for skatter og afgifter tænker på, når ministeren henviser til, at der er nogle partier, der mener, at man kan løse alle problemer ved at fjerne statens indtægter. Jeg kender ikke nogen partier her i folketinget og i det danske demokratiske system, der mener, at man kan løse alle problemer ved at fjerne statens indtægter, men hvis ministeren vil afsløre, hvem det er, han tænker på, ville det da være dejligt.

Jeg har den enkelte bemærkning til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Dyremose, der udtrykte vilje til at modtage en hel masse ændringsforslag: pas nu på at holde ryggen rank! Sælg nu ikke det hele! Det er der ingen grund til, der er såmænd behov for at stramme det op i stedet for. Hvis vi skal holde fast ved, at vi vil stemme for forslaget ubetinget,